

De speelsters van het damesorkest zorgden voor de Weense sfeer in 'Ein Walzertraum'.

Succesvolle uitvoering 'Ein Walzertraum'

Zingen, spelen, acteren, het kan allemaal in een operette. Je zag aan de uitvoering van de operette 'Ein Walzertraum' dat de leden van de Troubadours er plezier in hadden. Ook de bezoekers, van de tot aan bijna de laatste plaats bezette aula van het Rijnlands Lyceum, leefden volop mee. De première stond zaterdagavond onder regie van Erik van Balen die tevens orkest Colla Voce dirigeerde.

Tekst en foto: Antoon Koch

Onder het operetteminnende publiek is 'Ein Walzertraum', geschreven door Felix Dormann en Leopold Jacobson met muziek van Oscar Strauss, overbekend. De dochter van de regerende vorst van het denkbeeldige staatje Flausthurn, prinses Helène (Isabel Delamarre) trouwt met de Weense luitenant Niki (Marco Zwetsloot). Het is een vormelijk feest waaraan niets van de door de bruidegom zo geliefde Weense sfeer valt te herkennen. Hij is in het huwelijk getreden, maar voelt dat niet aan als uit vrije wil. Het overkwam hem. Met zijn beste vriend Montschi (Cees van Loon) ontvlucht hij het hof naar een bijzijnd park waar Weense muziek, gespeeld door een damesorkest, klinkt. Niki wordt op staande voet verliefd op de dirigente (Christine Kruit). Intussen houdt de vorst (Joost van der Wouden) met zijn neef Lothar (Hans Honsbeek) een zoektocht naar Niki. Zoals in operettes gebruike-

lijk is, openbaarde zich, na de nodige verwickelingen, de echte liefde, toen in Weense sfeer aan het hof Niki zijn Helène in de armen sloot.

Strakke regie

Aan de aankleding van het geheel was veel aandacht besteed; zoals het hoort, was het een lust voor het oog. De Duitse en in Oegstgeest woonachtige sopraan Isabel Delamarre droeg na de pauze de voorstelling; in het voetspoor daarvan mezzosopraan Christine Kruit in de rol van begeleidster van het Weense damesorkest. Het aardige van deze zangeres is dat zij ook de viool beheerst, wat prachtig tot uiting kwam tijdens de uitvoering. Marco Zwetsloot als Niki kon de aanwezigen met zijn stemgeluid bekoren, maar een klein tikkeltje minder terughoudendheid, zoals aanwezig bij Cees van Loon als Montschi, kan het spel meer ten goede komen. Hans Honsbeek schitterde qua stemgeluid als Graaf Lothar. Van Balen hield de regie van het geheel strak. Het koor zong en acteerde dat het een lieve lust was. Vooral na de pauze verscheen het diverse malen op de Bühne om de bekende liederen kracht bij te zetten.

Altijd aan het einde van een voorstelling luidde ook nu weer de vraag: hoe lang houdt de operette nog stand? Wij kunnen daar geen antwoord op geven en alleen maar opmerken dat het een genotvol gebeuren was dat zich een staand applaus verwierf. Een vorm van muzikaal spel waarmee zuinig moet worden omgegaan en dat, naast

alle hedendaagse musicals, zijn vaste plaats dient te behouden; en dat niet alleen voor publiek van middelbare en 'grijze leeftijd'. Wij hopen nog veel voorstellingen in de aula van het Rijnlands Lyceum bij te wonen. Het toneel leent zich uitstekend voor operette.